

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Csp/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616203601
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8616203601.2

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v právnej veci žalobkyne S. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom L. riadok XXXX/XX, XXX XX D., adresa na doručovanie: L.. D. XXX/XX, XXX XX K. D., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanej G., s.r.o., G. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 18 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 17.8.2016 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur a trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/48/2014 o zaplatenie 4 386,32 eur s príslušenstvom, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, o čom súdu predložila rozsudok Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 8C/48/2014 zo dňa 16.2.2015. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že „Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyni ako dlžníčke bol na základe zmluvy o úvere č. 8400768 zo dňa 23.2.2006 poskytnutý zo strany žalovaného ako veriteľa spotrebiteľský úver vo výške 26 000,- Sk (863 eur), za ktorý zaplatila spolu 5 249,32 eura. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná (žalovaný sám predložil k vyjadreniu k žalobe listinu označenú ako „splátky a pokuty“, z ktorej táto suma vyplýva a vo svojich vyjadreniach nespochybnil jej samotnú výšku). Vzhľadom na skutočnosť, že úverová zmluva neobsahovala

6Csp/24/2016

-2-

povinný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, s čím priamo zákon (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ) spája následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti takejto zmluvy, zmluva je považovaná za bezúročnú a bez poplatku. Žalobkyňa tak ako dlžníka mala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi len istinu úveru, t. j. 4 386,32 eura, ktoré tvorí bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Z uvedených dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.“ Rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 16.2.2015 bol potvrdený rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8Co/173/2015 zo dňa 25.2.2016. Rozsudky nadobudli právoplatnosť 4.4.2016 a vykonateľnosť 8.4.2016.

3. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 300 eur.

4. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 6Csp/24/2016-16 zo dňa 13.9.2016, proti ktorému žalovaná v zákonnej lehote podala odpor.

5. Podľa § 267 ods. 3 a 4 C.s.p., ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>. Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

6. Súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia vo výroku I. rozsudku zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie.

7. Žalovaná v odpore zo dňa 5.10.2016, ktorý bol doručený súdu dňa 6.10.2016, uviedla, že neuznáva žalobkyňou vznesený nárok na finančné zadosťučinenie ani čo do dôvodu, ani čo do výšky. Žalovaná zdôrazňuje, že žalobkyňa nijakým relevantným spôsobom neodôvodnila vznesený nárok na finančné zadosťučinenie. Žalovaná má za to, že žalobkyňa finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, žalobkyňa nevznikla. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa síce úspešnému účastníkovi konania priznáva právo na primerané finančné zadosťučinenie, no žalovaná má za to, že takto zákonom priznané právo je potrebné vykladať skôr reštriktívne. Teda súd podľa názoru žalovanej pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia musí zohľadniť nielen úspešnosť tohto ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Nie je teda vylúčené, aby súd po zvážení všetkých okolností aj napriek úspechu v konaní, odmietol požadované finančné zadosťučinenie priznať.

8. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu, vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie žalobkyňou požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Z toho logicky vyplýva, že už neprichádza do úvahy uvedenie veci do pôvodného stavu, resp. zrušenia rozhodnutia. Z predmetnej zmluvy už bolo priznané

6Csp/24/2016

-3-

žalobkyňa bezdôvodné obohatenie vo výške 4 386,32 eura, a preto nie je dôvod na to, aby bola priznaná iná suma. Žalobkyňa plnila veriteľovi len to, s čím spočiatku súhlasila a bola o tom dostatočne informovaná, a preto máme za to, že žiadna ujma nevznikla. Žalovaná má za to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nie len deklaráciu porušenia. Nemožno teda hovoriť ani o opätovnom sankcionovaní žalobkyne tým, že jej finančné zadosťučinenie nebolo priznané. Žalovaná zdôrazňuje, že žalobkyňa nijakým relevantným spôsobom neodôvodnila vznesený nárok na finančné zadosťučinenie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia, žalobkyňa nevznikla. Takýto súhrn finančných nárokov vznesených voči žalobkyňe, bez ohľadu na fakt, že ich žalovaná neuznáva ani čo do dôvodu ani do výšky, považuje za šikanózne. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobkyne ako neopodstatnenú v plnom rozsahu zamietol.

9. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 8C/48/2014-159, rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/173/2015 a zistil tento skutkový stav:

10. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 8C/48/2014-159 zo dňa 16.2.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8Co/173/2015 zo dňa 25.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa

4.4.2016 a vykonateľnosť dňa 8.4.2016 súd zistil, že uvedeným rozsudkom bolo vyhovené žalobe žalobkyne o zaplatenie sumy 4 386,32 eura s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia žalovanej. Ako uvádza žalobkyňa v žalobe, v odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyni ako dlžníčke bol na základe zmluvy o úvere č. 8400768 zo dňa 23.2.2006 poskytnutý zo strany žalovaného ako veriteľa spotrebiteľský úver vo výške 26 000,- Sk (863 eur), za ktorý zaplatila spolu 5 249,32 eura. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná (žalovaný sám predložil k vyjadreniu k žalobe listinu označenú ako „splátky a pokuty“, z ktorej táto suma vyplýva a vo svojich vyjadreniach nespochybnil jej samotnú výšku). Vzhľadom na skutočnosť, že úverová zmluva neobsahovala povinný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, s čím priamo zákon (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ) spája následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti takejto zmluvy, zmluva je považovaná za bezúročnú a bez poplatku. Žalobkyňa tak ako dlžník mala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi len istinu úveru, t. j. 4 386,32 eura, ktoré tvorí bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Z uvedených dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

11. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa trvá na podanej žalobe a dôvodoch v nej uvedených a navrhuje, aby súd rozhodol v zmysle petitu žaloby a priznal žalobkyni trovy konania.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

13. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplátnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so

6Csp/24/2016

-4-

všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Z ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobkyni ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaná skutočne porušila niektorú z povinností, ktoré jej ukladá zákon a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobkyni ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení týchto podmienok je možné uvažovať o nároku žalobkyne na primerané finančné

zadosťučinenie. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/48/2014 uplatňovala voči žalovanej nárok z titulu bezdôvodného obohatenia žalovanej vo výške 4 386,32 eura z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku č.k. 8C/48/2014-159 zo dňa 16.2.2015, ktorý tvorí základ žaloby. V tomto konaní žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovanej, ktorá za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, podľa názoru súdu je správne a spravodlivé priznať žalobkyňi finančné zadosťučinenie v žalovanej výške a to aj s prihliadnutím na odôvodnenie citovaného rozsudku na str. 4, posledný odsek, z ktorého je zrejmé, že voči žalobkyňi bolo začaté aj trestné stíhanie pre prečin úverového podvodu v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou, ktoré bolo zastavené, v dôsledku čoho žalobkyňi tak vznikla aj nemajetková ujma. Vzhľadom na intenzitu zásahu do práv žalobkyne ako

6Csp/24/2016

-5-

spotrebiteľa a so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu, súd považoval požadované finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur za primerané a preto zaviazal žalovanú na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O trovách konania vo výroku II. rozsudku súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

21. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal žalovanú vo výroku III. rozsudku zaplatiť súdny poplatok v sume 18 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

6Csp/24/2016

-6-

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.